

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/87/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111220451
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3111220451.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho právnej veci žalobcu Poľovnícky klub "Kulháň" so sídlom v Topoľčanoch, Dopravná 2069/1, IČO: 31 202 594, právne zastúpený JUDr. Jánom Legerským, advokátom so sídlom v Trenčíne, Nám. Sv. Anny 15/25 proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky Bratislava, Dobrovičova 12, o náhradu škody, na odvolanie žalovaného proti medzitýmnemu rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 03. septembra 2020, č.k. 11C/184/2011-618, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vydal medzitýmny rozsudok, ktorým vyslovil, že základ žalobného nároku je daný. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 80 ods. 1, 3, § 12 ods. 1, 2, 3, § 16 ods. 1, 2 zák.č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve, účinnom do 30.09.2013, ďalej ust. § 3 ods. 1 písm. d/ ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 3 ods. 2 zák.č. 58/69 Zb. a uviedol, že žalobca si v predmetnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 20.000,- eur za obdobie od 16.08.2010 do 17.12.2010, titulom nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci, keď OLÚ v Trenčíne dňa 26.08.2010 protiprávne napriek ust. § 80 ods. 1, 3 zák.č. 274/2009 Z.z. zaevidoval Zmluvu vlastníkov spoločného poľovného revíru Dubiská zo dňa 24.08.2010, pričom dňom 10.08.2010 bola vykonateľným rozhodnutím KLÚ v Trenčíne zaevidovaná Zmluva o nájme, výkonu práva poľovníctva žalobcom. Pri rozhodovaní uplatnenom nároku žalobcu bolo potrebné určiť, či postup Okresného lesného úradu, Krajského lesného úradu Trenčín, prípadne Ministerstva pôdohospodárstva SR bol pri schvaľovaní nájomnej zmluvy medzi žalobcom a Lesmi SR nesprávny, ako to tvrdil žalobca. Ďalším dôvodom, ktorý bolo potrebné zisťovať v danej veci bola skutočnosť, či žalobcovi vznikla škoda, prípadne ušlý zisk a či medzi vzniknutou škodou a ušlým ziskom a postupom orgánu verejnej moci je príčinná súvislosť. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že Zmluva o výkone práva poľovníctva bola uzavretá 29.04.2008 a dňa 07.05.2008 bolo začaté konanie o schválenie tejto zmluvy v zmysle § 16 ods. 1 zák.č. 23/62 Zb. o poľovníctve. Zákon o poľovníctve vyžadoval schválenie zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva, kým nový zák.č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve účinný od 01.09.2009 vyžadoval len evidenciu zmluvy, ktorú vykoná príslušný okresný úrad s tou podmienkou, že v zmysle ust. § 16 ods. 2 citovaného zákona okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva. V zmysle zákona o poľovníctve č. 23/62 Zb.

mal správny orgán rozhodovacom procese skúmať náležitosti § 14 - 18 uvedeného zákona. Nájomná zmluva uzavretá dňa 29.04.2008 náležitosti citovaného zákona spĺňala a bola uzavretá väčšinovým vlastníkom, pretože Lesy SR vlastnili viac ako 83% poľovného revíru. Tieto skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné. Krajský lesný úrad v Trenčíne z dôvodu nečinnosti Okresného lesného úradu Trenčín

dňa 10.08.2010 vydal rozhodnutie, ktorým schválil Zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva PR Dubiská, uzavretú dňa 29.04.2008.

2. V oblasti verejnej správy a jej procesných aktivít sa uplatňuje zásada prezumpcie platnosti a správnosti správnych aktov. Opačný výklad by viedol k právnej neistote, k nerešpektovaniu práva a k popretiu zmyslu správy verejných záležitostí verejnou správou. Napriek existujúcemu záväznému vykonateľnému rozhodnutiu KLÚ v Trenčíne zo dňa 16.08.2010, na základe ktorého sa stal užívateľom poľovného revíru Dubiská žalobca, OLÚ Trenčín vydalo 26.08.2010 evidenciu novej zmluvy na užívanie tohto poľovného revíru v rozpore s ust. § 16 ods. 2 zák.č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve v platnom znení. Napriek skutočnosti, že nebolo právoplatne ukončené konanie o schvaľovanie zmluvy o nájme výkonu práva o poľovníctve pre nájomcu - žalobcu podľa zák.č. 23/62 Zb. a na užívanie poľovného revíru Dubiská bola v danom čase zaevidovaná iná zmluva, OLÚ v Trenčíne uskutočnil evidenciu zmluvy vlastníkov spoločného poľovného revíru Dubiská. Týmto postupom nastal stav, kedy v poľovnom revíry Dubiská mohol práve poľovníctvo vykonávať žalobca a tiež užívateľ na základe zmluvy zaevidovanej 26.08.2010. K zmene uvedenému stavu došlo až zrušením rozhodnutia KLÚ zo dňa 10.08.2010 rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka zo dňa 30.11.2010, ktorá nadobudlo právoplatnosť dňa 17.12.2010. Tento postup orgánu verejnej moci OLÚ v Trenčíne mala za následok nezákonný zásah do práv žalobcu a možno konštatovať, že bol nesprávnym úradným postupom.

3. Súd následne skúmal príčinnú medzi uplatneným nárokom na náhradu škody a konštatovaným nesprávnym úradným postupom. Pre posúdenie právnej veci je významné, že nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup je daný len vtedy, ak škoda vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Súd skúmal, či nesprávny úradný postup bol príčinou vzniku škody vo forme ušlého zisku z dôvodov, že žalobca nemohol vykonávať právo poľovníctva v predmetnom období. V zmysle vyššie uvedených stanovísk je pre posúdenie existencie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom žalobcom tvrdeného ušlého zisku, rozhodujúca priamosť a bezprostrednosť pôsobenia konkrétnej príčiny, v danom prípade nesprávny úradný postup na konkrétny následok, ktorým bolo v danom prípade nedosiahnutie očakávaného zväčšenia majetku s výkonom práva poľovníctva v poľovnom revíry. Bolo potrebné posúdiť, či škoda vznikla žalobcovi ako bezprostredný následok a či toto bolo výlučnou príčinou vzniku tvrdenej škody na majetku žalobcu. Krajský lesný úrad schválil zmluvu o nájme a výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíry Dubiská v prospech žalobcu a zároveň rozhodnutím vylúčil odkladný účinok odvolania. Je nesporné, že toto rozhodnutie zo dňa 16.08.2010 bolo zrušené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva, avšak vylúčenie odkladného účinku odvolania malo za následok, že až do momentu, kedy bolo zrušené rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva bolo predbežne vykonateľné. Pokiaľ teda za tohto skutkového a právneho stavu Obvodný lesný úrad v Trenčíne zaevidoval Zmluvu o poľovníctve dňom 26.08.2010 spôsobil tak, že od 26.08.2010 do 17.12.2010, kedy nadobúda právoplatnosť rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva zo dňa 30.11.2010 na jeden poľovný revír v rozpore s ust. § 16 ods. 2 zák.č. 274/2009 Z.z. mohli vykonávať práve poľovníctve, dve poľovné združenia, čo je neprípustné. Napriek tomu, že bolo vydané rozhodnutie umožňujúce vykonávať právo poľovníctva v dôsledku nesprávneho úradného postupu a žalobca nemohol reálne vykonávať právo poľovníctva i za obdobie, za ktoré nebyť tohto nesprávneho úradného postupu ho vykonávať mohol, čo u žalobcu viedlo k vzniku škody vo forme ušlého zisku, žalobcom označenú ako poplatkovú cenu plánového počtu zvere, ktorá sa mala uloviť podľa cenníkom Lesov SR. Išlo o ujmu spočívajúcu v tom, že u poškodeného žalobcu nedošlo v dôsledku škodovej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného úbytkom aktív, ako je tomu u skutočnej škody, ale stratou očakávaného prínosu. V dôsledku takéhoto postupu, keď sa za užívateľa poľovného revíru považoval iný subjekt, žalobcovi bolo znemožnené vykonávať v poľovnom revíry poľovníctvo a došlo k strate konkrétnej reálnej príležitosti zhodnotenia majetku za predpokladu, že dosiahnutie zisku je vysoko pravdepodobné. Po vydaní predbežne vykonateľného rozhodnutia o schválení nájomnej zmluvy mohol žalobca reálne za obdobie od 16.08.2010 do 17.12.2010 dosahovať zisk. Ako vyplýva z rozhodnutia NS SR sp.zn. 5Cdo/195/2015, ušlý zisk je stratou konkrétnej reálnej a preukázateľnej príležitosti zhodnotenia majetku, avšak len za predpokladu, že pravdepodobnosť dosiahnutia zisku u poškodeného je s ohľadom na existujúce okolnosti toho, konkrétneho prípadu vysoko pravdepodobná až blížiac sa k istote. Bolo preukázané, že škoda v podobe nedosiahnutia zisku by nenastala bez tvrdenej príčiny, teda bez nesprávneho úradného postupu. Príčinná súvislosť v prejednávanej veci je daná, nakoľko medzi úradným postupom správneho orgánu a nemožnosťou dosiahnuť ušlý zisk je príčinná súvislosť.

4. K námietke žalobcu, že žalobcovi ako neziskovej organizácii nemôže byť spôsobená škoda vo forme ušlého zisku má súd zato, že aj organizácia, ktorá nie je založená za účelom dosiahnutia zisku, tak aj táto organizácia hospodári, pričom výsledkom jej hospodárenia môže byť zvýšenie hodnoty jej majetku, kedy je rozdiel medzi výnosmi z jej činnosti a nákladmi na túto činnosť vynaloženými pozitívny, teda v tom prípade hovoríme o zisku. Podstata slova nezisková neznamena, že dosiahnutie zisku nie je prioritou tejto organizácie účelom jej založenia, čo však nevyklučuje, že z jej celkového hospodárenia nebude dosiahnutý zisk, teda pozitívny rozdiel medzi výnosmi a nákladmi.

5. Vzhľadom na uvedené dospel súd prvej inštancie k záveru, že medzi škodou vzniknutou žalobcovi nesprávnym úradným postupom zo strany žalovaného je vzťah príčiny a následku, príčinná súvislosť a v správnom konaní došlo k naplneniu atribútov zodpovednosti za škodu uvedenú v § 9 zák.č. 514/2004 Z.z. o zodpovednosti štátu.

6. Podľa § 214 ods. 1 CSP rozhodoval súd medzitýmym rozsudkom a stanovil iba danosť základu tohto nároku. Spornou otázkou ohľadne základu nároku na zapltenie náhrady škody bola skutočnosť, či došlo k nesprávnemu úradnému postupu zo strany konajúcich orgánov. Súd teda ustálil, že postupom konajúceho orgánu bolo v rozpore so zákonom nezákonne zasiahnuté do práva žalobcu vykonávať poľovníctvo v čase od 16.08.2010 do 17.12.2010, čím došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Vzhľadom na rozhodnutie medzitýmym rozsudkom, súd sa nezaoberal námietkami žalovaného ohľadne výšky uplatnenej škody a nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Nemal dôvod ani oboznamovať spisy správnych orgánov obsahujúce rozhodnutia, ktoré neboli sporné a rozhodnutia vydané v časovom období, ktoré nebolo predmetom tohto konania.

7. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Namietal konštatovanie súdu prvej inštancie, že postup OLÚ Trenčín bol nesprávny, nakoľko zapríčinil, že v období od 26.08.2010 do 17.12.2010, teda necelé štyri mesiace mohli vykonávať právo poľovníctva v poľovnom revíry Dubiská súčasne dva subjekty a to žalobca PKH Kulháň a nájomca na základe zaevidovanej zmluvy. Poukázal na tú skutočnosť, že žalobcovi nemohla vzniknúť žiadna škoda nezákonným rozhodnutím, ani nesprávnym úradným postupom, keďže za nezákonné rozhodnutie žalobca označil iba nepravoplatné prvostupňové rozhodnutie, ktoré bolo žalovaným ako druhostupňovým správnym orgánom zrušené a vrátené späť na nové konanie. Žalobca teda nedisponuje právoplatným rozhodnutím orgánu štátnej správy, ktorým by zmluvy nadobudli právnu účinnosť a teda si právnu vymáhateľnosť nároku vzniknutú nedodržaním podmienok zmluvy. Žalovaný má zato, že žalobca nepreukázal, že by mu vznikla škoda vo forme ušlého zisku. Žalovaný namieta žalobcom vyčíslený úšlý zisk vo forme odpredaja odstrelu poplatkovým hosťom. Odpredaj odstrelu poplatkovým hosťom je čisto hypotetická a špekulatívna záležitosť a v žiadnom prípade nemožno súhlasiť s konštatovaním okresného súdu, žeby dosiahnutie zisku bolo vysoko pravdepodobné a nie hypotetické. V prípade poľovníckych organizácií je lov zvery vykonávaný prioritne členmi poľovníckej organizácie. Práve možnosť loviť zver je dôvodom, prečo poľovnícke organizácie vznikajú, prečo majú poľovníci záujem stať sa ich členmi s prislúchajúcimi právami a úžitkami, napr. právo loviť zver, ponechanie si mäsa, trofejí a podobne a tiež s povinnosťami ako sú povinnosť platiť členské, povinnosť starať sa o zver prikrmovaním v zimných mesiacoch. Nemalo by zmysel byť členom poľovníckej organizácie a nemôcť loviť zver, ale všetok schválený lov odpredať poplatkovým hosťom, teda tretím osobám. Je vysoko nepravdepodobné, žeby vôbec našli záujemcov o zakúpenie poplatkového lovu. Okresný súd sa zisťovaním týchto skutočností dôležitých pre konanie o vyčíslení výšky údajnej škody vo forme ušlého zisku žalobcom vôbec nezaoberal. Nie je reálne, aby celý lov všetkej zvery žalobca, ak by bol užívateľom poľovného revíru realizoval a práve výhradne v spornom období od 26.08.2010 do 17.12.2010 a navyše formou poplatkového lovu. Žalovaný tiež poukázal na rozporuplné odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, ktorý uviedol, že hoci sa s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať v dôsledku takéhoto postupu, keď sa za užívateľa predmetného poľovného revíru považoval iný subjekt, žalobcovi bolo znemožnené vykonávať v poľovnom revíry poľovníctvo a došlo k strate konkrétnej a reálnej príležitosti zhodnotenia majetku za predpokladu, že dosiahnutie zisku je vysoko pravdepodobné. Pravdepodobnosť dosiahnutia zisku u poškodeného je s ohľadom na existujúce okolnosti konkrétneho prípadu vysoko pravdepodobné. Ušlý zisk je definovaný ako majetková ujma, škoda spočívajúca v nedosiahnutí toho, čo by poškodený pri neexistencii škodovej udalosti za normálnych okolností pri pravidelnom behu veci dosiahol. Poplatkový lov, ktorý údajne mal žalobca uskutočniť v rámci celej poľovnej sezóny práve v období od 26.08.2010 do 17.12.2010 nie je ani pravdepodobný, ani blížiaci sa istote a ani sa nedá očakávať, aby si mohol od neho odvodzovať ušlý zisk, ako to odôvodnil v rozsudku okresný súd. Vyčíslenie škody vo forme ušlého zisku žalobcom nie je reálne dosiahnuteľný prospech, ale iba hypotéza. Rozsah ušlého zisku je záležitosťou porovnania súčasného stavu so

stavom predchádzajúcim. Z oficiálneho prehľadu hospodárenia v revíry za ostatné roky jednoznačne vyplýva, že v poľovnom revíry nemohol byť dosiahnutý zisk, ktorý uvádza žalobca ako spôsobenú škodu. Predmetný medzitýmny rozsudok súdu prvej inštancie je arbitrárny, nepreskúmateľný najmä z dôvodu, že je konštatované, že základ nároku je daný, ale výškou škody sa nezaobera. Súdne konanie vo veci trvá viac ako deväť rokov a ide už o druhý medzitýmny rozsudok v tomto konaní. Medzitýmny rozsudok možno vydať, ak je vyriešené, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu, prípadne nezákonnému rozhodnutiu, že vznikla škoda a že medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom konkrétnej majetkovej ujmy je vzťah príčiny a následku, teda príčinná súvislosť. Okresný súd v rozsudku dostatočne neodôvodnil ako dospel k záveru o existencii príčinnej súvislosti medzi tvrdeným nesprávnym úradným postupom a nárokom na ušlý zisk ako sa vysporiadal s námietkami žalovaného, že uplatneným nárok nie je ušlý ziskom, nie je daná príčinná súvislosť medzi žalobcom tvrdeným nesprávnym postupom a uplatneným nárokom na ušlý zisk. Okresný súd sa nevysporiadal s námietkou, že neboli naplnené súčasne všetky tri podmienky na náhradu škody a nevysporiadal sa s námietkami o neexistencii príčinnej súvislosti medzi konštatovaným nesprávnym úradným postupom a žalobcom uplatneným ušlým ziskom, ani námietkami, že na strane žalobcu nemohol ušlý zisk, tak ako si uplatnil, vzniknúť. Žalobca vedie so žalovaným celkovo tri spory o náhradu škody v obdobných právnych veciach a to pod sp.zn. 23C/11/2015, kde súd prvej inštancie žalobu zamietol a krajský súd rozsudok potvrdil, konanie vedené pod sp.zn. 19C/96/2010 o zaplatenie náhrady škody v sume 119.6015,- eur, kde okresný súd žalobu zamietol a krajský súd rozsudok potvrdil, pod sp.zn. 11C/184/2011 o zaplatenie náhrady škody v sume 20.300,- eur, ktoré sa odchyľilo k doteraz vydaných rozhodnutí v prospech žalovaných, ďalej konanie 11S/117/2016-134 zo dňa 16.05.2017 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, o ktorom najvyšší súd rozhodol tak, že kasačnú sťažnosť zamietol. Žalovaný predložil na pojednávaní okresnému súdu krátkou cestou ako dôkaz aj rozsudok NS 5Sžk/24/17 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne 19Co/226/18. Žalovaný poukazuje na stranu 8 bod 16 rozsudku NS, kedy odvolací súd potvrdil medzitýmny rozsudok súdu prvého stupňa bez toho, aby bolo vyriešené, či sú splnené ďalšie predpoklady tejto zodpovednosti, teda či práve v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom orgánu štátu vznikla žalobcovi tvrdená majetková ujma. Absencia argumentácie súdu prvej inštancie robí jeho rozhodnutie arbitrárnym a nepreskúmateľným. Podľa názoru žalovaného existencia príčinnej súvislosti medzi úradným postupom a vznikom škody absentuje, a preto nie je daný nárok navrhovateľa na náhradu škody formou ušlého zisku.

8. Žalobca sa k podanému odvolaniu ďalej písomne vyjadril tak, že odkázal len na svoje predchádzajúce vyjadrenia v prejednávanej veci, z dôvodu, že všetky argumenty sú v spise založené.

9. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, pričom odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

10. V prvom rade je nutné konštatovať, že súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom zo dňa 02.06.2016, č.k. 11C/184/2011-418 rozhodol tak, že medzitýmny rozsudok určil, že základ žalobného nároku je daný. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.08.2017, č.k. 5Co/414/2016-457 bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený. Na základe dovolania zo strany žalovaného Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 24.10.2018, č.k. 4Cdo/2/2018-555 zrušil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.08.2017, sp.zn. 5Co/1414/2016 ako aj medzitýmny rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.06.2016, č.k. 11C/184/2011-418 a vec vrátil Okresnému súdu Trenčín na ďalšie konanie. Najvyšší súd vo svojom zrušujúcom uznesení konštatoval, že rozsudok súdu odvolacieho ako aj medzitýmny rozsudok súdu prvej inštancie neobsahujú zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu a v zásade vytýkal obom súdom tú skutočnosť, že títo sa nevysporiadali s námietkami o neexistencii príčinnej súvislosti. Z obsahu rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že k týmto skutočnostiam sa súd v odôvodnení nevyjadril, len skonštatoval existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a nárokom žalobcu na ušlý zisk, avšak nevysvetlil myšlienkové pochody, ktoré ho viedli k tomuto záveru. Absencia argumentácie súdu prvej inštancie v tomto smere robí jeho rozhodnutie arbitrárnym a nepreskúmateľným. Napriek tomu ani odvolací súd sa týmito otázkami nezaoberal. V odôvodnení rozsudku síce uviedol zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, podrobne sa zo všeobecného hľadiska rozoberal, čo možno chápať pod pojmom nesprávny úradný postup a príčinná súvislosť a tiež je treba potrebné náležite zvážiť vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym postupom a vzniknutou škodou, avšak ďalej nevysvetlil ako tieto závery aplikoval na skutočnosti zistené v uvedenej veci. Ako sa vysporiadal s námietkami žalovanej, že uplatnený nárok nie je ušlý ziskom, že nie je daná príčinná súvislosť medzi žalobcom tvrdeným nesprávnym postupom a uplatneným nárokom na ušlý

zisk. Preto mal zato, že rozhodnutia súdov oboch inšancií sú nepreskúmateľné, a preto sú postihnuté procesnou vadou.

11. Súd prvej inštalácie v konaní druhým rozsudkom v prejednávanej veci rozhodoval podľa ust. § 214 ods. 1, 2, 3 CSP tým spôsobom, že vydal v prejednávanej veci medzitémny rozsudok, kde rozhodol len o právnom základe predmetu konania s tým, že po právoplatnosti tohto rozsudku bude následne rozhodovať o výške uplatneného nároku rozsudkom konečným.

12. Právnym základom nároku je pritom treba rozumieť všetko ostatné, čo nemožno podriaďiť pod pojem výška uplatneného nároku. Za základ v prejednávanej veci, o ktorej súd môže rozhodnúť medzitémnym rozsudkom je nutné spravidla považovať všetky sporné otázky vyplývajúce z uplatňovaného návrhu, ktoré musí súd posúdiť, ak má o veci rozhodnúť s výnimkou výšky nároku. Tak je tomu napríklad, ak posúdi súd na základe žaloby o náhradu škody, či ku škode došlo, či žalovaný škodu spôsobil a či za ňu zodpovedá, prípadne, či škoda bola spôsobená zavinením poškodeného, prípadne, či nejaký nárok bol premlčaný, ak bola vznesená námietka premlčania (R V/68). Preto s prihliadnutím na vyššie uvedené právne závery dospel odvolací súd k záveru, že odvolacia námietka vo vzťahu k samotnej forme rozhodnutia súdu prvej inštalácie, ktorý rozhodoval medzitémnym rozsudkom s prihliadnutím na to, že by mal byť výrok neurčitý neobstojí, pretože práve výrok rozhodnutia základ nároku je daný v kombinácii s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštalácie spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti na to, aby mohol byť vydaný medzitémny rozsudok.

13. Predmetom konania pred súdom prvej inštalácie nebol nesprávny úradný postup spočívajúci v prietahoch a nečinnosti, ale náhrada škody, ktorej sa žalobca voči žalovanému domáha spočíval v nesprávnom úradnom postupe v tom kontexte, že napriek existujúcemu záväznému vykonateľnému rozhodnutiu Krajského lesného úradu v Trenčíne zo dňa 16.08.2010, na základe ktorého sa stal užívateľom poľného revíru Dubiská žalobca OLÚ Trenčín vykonal dňa 26.08.2010 evidenciu novej zmluvy na užívanie tohto poľného revíru v rozpore s ust. § 16 ods. 2 zák.č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve v platnom znení. Napriek skutočnosti, že nebolo právoplatne skončené konanie o schvaľovaní zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva podľa zák.č. 23/1962 Zb. a na užívanie poľného revíru bola v danom čase zaevidovaná iná zmluva, Obvodný lesný úrad v Trenčíne uskutočnil evidenciu zmluvy vlastníkov spoločného revíru Dubiská a týmto postupom nastal stav, keď v poľnom revíry Dubiská mohol právo poľovníctva vykonávať žalobca a tiež užívateľ na základe nájmovej zmluvy zaevidovanej dňa 26.08.2010. K zmene tohto stavu došlo až zrušením rozhodnutia KLÚ zo dňa 10.08.2010, rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva zo dňa 30.11.2010, právoplatného dňa 17.12.2010. Týmto spôsobom súd prvej inštalácie v prejednávanej veci dostatočne definoval základ daného nároku, ktorý videl v porušení ust. § 16 ods. 2 zák.č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve.

14. Z obsahu dokazovania pred súdom prvej inštalácie vyplýva, že žalobca uzavrel dňa 29.04.2008 s Lesmi SR ako prenajímateľom zmluvu, predmetom ktorej je nájom výkonu práva poľovníctva s tým, že doba nájmu bola dohodnutá na dobu 10 rokov a uzavretie zmluvy predložil predseda poľného klubu Obvodnému lesnému úradu dňa 07.05.2008. S prihliadnutím na túto skutočnosť je potom nutné konštatovať, že na daný právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je potrebné použiť ustanovenia zák.č. 23/1962 Zb. o poľovníctve, ktorý bol síce s účinnosťou od 01.09.2009 zrušený novým zák.č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve, avšak s prihliadnutím na prechodné ustanovenia § 80 ods. 3 cit. zákona, správne konania začaté pred 01.09.2009 sa dokončí podľa doterajšieho právneho predpisu. Z ust. § 16 zák.č. 23/1962 Zb. potom vyplýva, že zmluva o posúdení výkonu práva poľovníctva sa musí uzavrieť písomne na čas 10 rokov. Pre platnosť tejto zmluvy jej zmenu alebo predĺženie treba schválenie Okresného národného výboru. Jedno poľnícke združenie smie uzavrieť zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva len v jednom poľnom revíre. Výnimky môže vo zvlášť odôvodnených prípadoch povoliť Okresný národný výbor na odporúčenie Krajského výboru Československého poľníckeho zväzu. Z ust. § 16 zák.č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve, ktorý s účinnosťou od 01.09.2009 nahradil pôvodný zákon o poľovníctve vyplýva, že evidenciu zmluvy vykoná príslušný Okresný úrad. Zmluvu zaeviduje, ak ju uzatvoria fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1, ak ju podpísali vlastníci spoločného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľných pozemkov z výmery poľného revíru. Súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia. Z ods. 2 citovaného paragrafu ďalej vyplýva, že Okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1. Z vyššie cit. ustanovení zákona je potom zrejmé, že kým pôvodný zák.č. 23/1962 Zb. o poľovníctve vyžadoval v zmysle § 16 ods. 1 cit. zákona schválenie zmluvy o posúdení výkonu práva poľovníctva, nový zákon platný a účinný od 01.09.2009

v ust. § 16 zakotvil evidenciu zmluvy, ktorý vykoná príslušný Okresný úrad s tým, že v ods. 2 § 16 precizoval, že Okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva.

15. Z rozhodnutia Krajského lesného úradu v Trenčíne zo dňa 10.08.2010 č. 2010/00087-21 (č.l. 373) ďalej vyplýva, že Krajský lesný úrad podľa § 16 ods. 1 zák.č. 23/1962 Zb. o poľovníctve schválil zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíry Dubiská v prospech žalobcu a zároveň rozhodnutím určil povinnosť odplaty za poľovné pozemky pre všetkých vlastníkov, ktorí zmluvu nepodpísali a to v intenciách usmernenia MP SR a platného sadzobníka. V odôvodnení rozhodnutia sa ďalej konštatuje, že podľa § 55 ods. 2 Správneho poriadku, ak to vyžaduje naliehavý všeobecný záujem, alebo ak je nebezpečenstvo, že odkladom výkonu rozhodnutia utrpí účastník konania alebo niekto iný nenahraditeľnú ujmu, môže správny orgán odkladný účinok vylúčiť, naliehavosť treba zdôvodniť. Naliehavý všeobecný záujem spočíva v skutočnosti, že v poľovnom revíry sa odo dňa 28.05.2010, kedy nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie ministerstva o skončení vyhradenia výkonu práva poľovníctva nemalo vykonávať právo poľovníctva. Nehospodárením vznikajú neúnosné škody na lesných porastoch, najmä však v dôsledku premnoženia diviacej zvery a jej koncentracii v poľovnom revíry hrozí vypuknutie klasického moru - KMO, pričom je nevyhnutné znížiť stavy a vykonávať motory v KMO tak, ako to vyplýva z veterinárnych nariadení. To, že diviacia zver je rizikovým druhom zvery uviedli aj Lesy SR, š.p. ako dôvod vytvorenia modelového objektu PR Dubiská pre riešenie tohto stavu v liste o odstúpení od zmluvy. Z týchto dôvodov, keďže to vyžaduje naliehavý záujem Krajský lesný úrad vydal podľa § 55 ods. 2 správneho poriadku rozhodnutie, ktorým sa odkladný účinok odvolania vylučuje.

16. Ust. § 55 ods. 1, 2, 3 Správneho zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov stanovuje suspenzívny účinok odvolania s tým, že v ustanovení ods. 1 zákonodarca vyjadruje základnú zásadu, že včas podané odvolanie má odkladný účinok. V ods. 2 cit. § 55 sa zároveň upravuje možnosť vylúčenia odkladného účinku odvolania ex lege, ktoré sa týka spravidla typických rozhodnutí, ktorých dôsledky sú predvídateľné. Zákon stanovuje dve podmienky, ktoré musí takéto rozhodnutie splniť a to naliehavý všeobecný záujem, alebo ak hrozí nebezpečenstvo, že odkladom výkonu rozhodnutia utrpí účastník alebo niekto iný nenahraditeľnú ujmu. Zákon na vyjadrenie týchto skutočností používa tzv. neurčité výrazy, napr. všeobecný záujem a preto, aby bolo možné ich naplnenie posúdiť, zákon vyžaduje, že takéto rozhodnutie, najmä jeho naliehavosť musí správny orgán odôvodniť a poukázať na konkrétne okolnosti, pre ktoré musí byť odkladný účinok odvolania vylúčený. Nestačí iba odkaz na ustanovenie Správneho poriadku a ide o špecifické náležitosti odôvodnenia, ktoré rozširujú rozsah odôvodnenia ustanoveného v § 47 ods. 3. Z procesného hľadiska vylúčenie odkladného účinku odvolania prichádza do úvahy kedykoľvek po vydaní meritórneho rozhodnutia, teda aj na druhostupňovom orgáne. Výrok o vylúčení odkladného účinku odvolania je spravidla súčasťou rozhodnutia vo veci samej v prípade, keď dôvody na vydanie rozhodnutia o vylúčení odkladného účinku odvolania nastali neskôr, správny orgán o tom môže rozhodnúť samostatným rozhodnutím. Dôsledkom včasného a prípustného odvolania je odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. V prípade rozhodnutia na plnenie vyjadruje vykonateľnosť jeho exekučnú vymáhateľnosť, v prípade iných rozhodnutí je vykonateľnosť spojovaná s účinnosťou rozhodnutia, napr. s možnosťou realizovať priznané oprávnenia. Ak má odvolanie odkladný účinok, je vykonateľnosť rozhodnutia závislá na nadobudnutí právoplatnosti a nastáva súčasne s nadobudnutím právoplatnosti alebo neskorším dňom, kedy je vo výrokovej časti uvedený v prípade rozhodnutia ukladajúcim povinnosť k plneniu nastáva vykonateľnosť, ak je právoplatnosť a ak uplynula lehota k splneniu povinnosti. Vylúčenie z princípu, že rozhodnutie ako autoritatívny prejav vôle správneho orgánu je spojená jeho záväznosť najprv okamihom nadobudnutia právoplatnosti, ak nie je stanovené inak plynie, že výnimka z odkladného účinku odvolania musí mať zákonný základ. Túto výnimku predstavujú prípady tých rozhodnutí, proti ktorým odvolanie odkladný účinok nemá, ak nemá odvolanie odkladný účinok, neodkladá sa jeho podaním vykonateľnosť rozhodnutia a vykonateľnosť nastala v takom prípade už po jeho oznámení, prípadne neskorším rozhodnutím stanoveným dňom. Správny poriadok potom uvádza, že tieto rozhodnutia sú predbežne vykonateľné. Vylúčenie odkladného účinku odvolania má význam predovšetkým pri rozhodnutiach na plnenie, avšak prichádza do úvahy aj do iných rozhodnutí, napr. pri rozhodnutí stanovujúcich oprávnenie alebo v rozhodnutí odnímajúcich oprávnenie. Zároveň však správny orgán môže rozhodnúť o vylúčení odkladného účinku.

17. Z vyššie uvedeného je potom zrejmé, že na základe citovaného rozhodnutia Krajského lesného úradu zo dňa 10.08.2010 dochádza k vylúčeniu odkladného účinku v zmysle § 55 ods. 2 Správneho poriadku napadnutého rozhodnutia z čoho potom vyplýva, že predmetné rozhodnutie je predbežne

vykonateľné. Rozhodnutie Krajského lesného úradu zo dňa 10.08.2010 (č.l. 373) je následne zrušené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.12.2010 (č.l. 370), v ktorom sa v odôvodnení okrem iného konštatuje, že ministerstvo posúdilo naliehavý všeobecný záujem, ktorý odôvodňoval Krajský lesný úrad ako aj dôvody, ktoré však nenapĺňajú ani jednu zo zákonných podmienok na vylúčenie odkladného účinku, teda naliehavý všeobecný záujem alebo utrpenie nenahraditeľnej ujmy z dôvodov, že Obvodný lesný úrad poveril vykonaním ochrany poľovníctva v PR Dubiská Lesy SR, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.08.2010, minister pôdohospodárstva schválil na rok 2010 plán eradikácie klasického moru ošípaných diviacej populácie na Slovensku, ktorý v dostatočnej miere zabezpečuje opatrenie na zabránenie šíreniu chorôb. Ministerstvo ďalej zistilo, že KLÚ v Trenčíne ako prvostupňový orgán dostatočne nezistil všetkých účastníkov konania, pretože zo spisového materiálu je zrejmé, že predmetné rozhodnutie nebolo doručené všetkým známym účastníkom konania. Rozhodnutie Krajského lesného úradu č. 2010/00087-21 zo dňa 10.08.2010 tak nadobudlo vykonateľnosť dňom 16.08.2010 a bolo právoplatne zrušené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva dňom 17.12.2010.

18. Ako vyplýva ďalej z obsahu spisu súdu prvej inštancie Obvodný lesný úrad v Trenčíne dňa 26.08.2010 zaevidoval zmluvu, ktorá bola uzatvorená dňa 24.08.2010 v poľovnom revíry Dubiská užívateľ Lesy SR podľa § 12 zák.č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve, pričom Obvodný lesný úrad zároveň oznámil zaevidovanie zmluvy Lesom SR prípisom zo dňa 26.08.2010. Ako teda vyplýva z vyššie uvedeného, kým pôvodný zákon o poľovníctve č. 23/1962 Zb. vyžadoval schválenie zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva, nový zákon o poľovníctve účinný od 01.09.2009 už vyžadoval len evidenciu zmluvy, ktorú vykoná príslušný Okresný úrad s tou podmienkou, že v zmysle ust. § 16 ods. 2 cit. zákona, Okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva.

19. Ďalej sa súd prvej inštancie správne zaoberal otázkami predpokladov zodpovednosti štátu za spôsobenú škodu v zmysle ust. zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu. V ust. § 3 cit. zákona sú definované subjekty zodpovedné za škodu a v ust. § 9 je daná zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup v cit. zákone je definovaný ako porušenie povinnosti urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu, prieťahy v konaní, avšak ďalší nesprávny úradný postup nie je v zákone definovaný práve pre jeho mnohotvárnosť. Možno sa teda oprieť len o výklady tohto pojmu podávané v právnej teórii a závere rozhodovacej praxe súdu, ktoré vychádzajú z toho, že ide o tie prípady vzniku škody, ktoré boli vyvolané inou činnosťou štátnych orgánov s tým, že nesprávnym úradným postupom je porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami s tým, že zákon nevylučuje, že by sa mohlo jednať aj o nesprávny úradný postup vykonávaný v rámci činnosti rozhodovacej je pre túto formou zodpovednosti určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samé o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedené, ak je rozhodnutie vydané bezprostredne sa v jeho obsahu neodrazí. Pokiaľ orgán štátu zisťuje, či posudzuje predpoklady pre rozhodnutie zhromažďuje podklady, dôkazy pre rozhodnutie hodnotí zistené skutočnosti, právne ich posudzuje, ide o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutia a v jeho obsahu sa neodrazí. Nesprávny úradný postup môže byť založený súhrnom dielčích pochybení napriek tomu, že žiaden z jednotlivých nedostatkov sám o sebe nesprávnym úradným postupom nie je, ak práve tento súhrn komplexne alebo vo všetkých vzájomných súvislosti viedol k ujme účastníka. Zároveň nemusí ísť o príčinu jedinú, pretože stačí, ak ide o jednu z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku, o ktorého odškodnenie ide. Popri posúdení charakteru tvrdenej ujmy je treba náležite zvážiť aj vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou a táto podmienka zodpovednosti štátu nie je naplnená tam, kde síce k nesprávnosti došlo, ale na výslednej ujme sa podieľala aj keď len nepriamo sprostredkovania často len presvedčenie poškodeného alebo bezprostrednou príčinou bola okolnosť iná. Príчинná súvislosť kauzálny nexus je podstatným prvkom zodpovednosti skutkovej podstaty. Vyžaduje sa, aby protiprávne konanie, teda nezákonné rozhodnutie, prípadne nesprávny úradný postup a vznik škody boli v logickom slede nexus rovná sa spojenie súvislosť, teda aby protiprávne konanie bolo príčinou a vznik škody vrátane jej rozsahu následkom tejto príčiny. Nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúcej jej existencii, príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Rozhodujúca je vecná súvislosť a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Príčinou vzniku škody môžu byť len také konania alebo opomenutie, bez ktorého by škodný následok nevznikol. Základom je úvaha, či by škodlivý následok nastal aj bez konania škodcu. Ak by tomu tak bolo príčinná súvislosť by daná nebola. Podľa teórie tzv. adekvátnej príčinnej súvislosti, príčinná súvislosť je daná vtedy, ak je škoda podľa všeobecnej povahy obvyklého chodu veci a skúseností adekvátnym dôsledkom protiprávneho úkonu. Súčasne však musí

byť preukázané, že škoda by bez tejto príčiny nebola nastala. Otázka príčinnej súvislosti medzi určitým protiprávnym konaním a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou. Jej existenciu zisťuje súd, ktorý so zreteľom na konkrétne okolnosti vyhodnocuje, či tu príčinná súvislosť je alebo nie je. Pri riešení otázky príčinnej súvislosti je právnym posúdením pre veci vymedzenie medzi akou ujmou a akou skutočnosťou tejto ujmy musí byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda, majetková ujma, za ktorú je požadovaná náhrada. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmou poškodeného, ak vznikla a konkrétnym konaním škodcu, ak je protiprávne, prípadne inou skutočnosťou, ak bola tvrdená a preukázaná sa zisťuje príčinná súvislosť.

20. Je pravdou, že v prejednávanej veci rozhodnutie Krajského lesného úradu zo dňa 16.08.2010 bolo zrušené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva, avšak v prejednávanej veci považoval odvolací súd za podstatnú tú skutočnosť, že rozhodnutie Krajského lesného úradu zo dňa 16.08.2010 v zmysle § 55 ods. 2 Správneho poriadku vylúčilo odkladný účinok odvolania, z čoho teda následne vyplýva, že až do momentu, kedy bolo zrušené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva bolo predbežne vykonateľné. Pokiaľ teda za tohto skutkového a právneho stavu, síce už za účinnosti nového Poľovného zákona Obvodný lesný úrad v Trenčíne zaevidoval zmluvu o poľovníctve dňom 26.08.2010 spôsobil tak, že od 26.08.2010 do 17.12.2010, kedy nadobúda právoplatnosť rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva zo dňa 30.11.2010 č. 11680/2010-720/1109 na jeden poľovný revír v rozpore s ust. § 16 ods. 2 zák.č. 274/2009 Z.z. mohli vykonávať právo poľovníctva dve poľovné združenia, čo nie je prípustné. Preto tak, ako správne konštatoval súd prvej inštancie a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v celom rozsahu stotožňuje v tomto kontexte bol videný nesprávny úradný postup zo strany správneho orgánu a preto je daná zodpovednosť štátu za spôsobenú škodu, pričom boli splnené všetky podmienky pre vznik zodpovednosti štátu za spôsobenú škodu. Medzi stranami sporu nebolo v prejednávanej veci sporné, že v danom časovom rozmedzí, kedy sa žalobca domáha náhrady škody na jeden poľovný revír v rozpore s ust. § 16 ods. 2 zák.č. 274/2009 Z.z. mohli vykonávať právo poľovníctva dve poľovné združenia, čo nie je prípustné. V prejednávanej veci nikto nespochyboval tvrdenia žalobcu v tom smere, že v tom rozhodnom období, kedy sa domáhal náhrady škody na žalovanom nevykonával právo poľovníctva v revíry, napriek tomu, že mal predbežne vykonateľné rozhodnutie samosprávneho orgánu. Na druhej strane je zrejmé, že Lesy SR uzatvorili rámcovú zmluvu o poskytovaní poplatkového lovu zvery a odberu zveriny v poľovnom revíry Dubiská so spoločnosťou Araver, a.s. Trenčín, kedy predmetom tejto zmluvy je predaj práva odstrelu zvery v poľovnom revíry Dubiská, Správe lesov SR, š.p. Banská Bystrica s tým, že v zmluve boli stanovené cena za predmet zmluvy, spôsob platby, ďalšie podmienky zmluvy a zmluva je uzatvorená dňa 06.09.2010, pričom zmluva bola uzatvorená na dobu určitú odo dňa podpisu zmluvnými stranami do 31.12.2020. Zároveň k tejto zmluve bol uzatvorený Dodatok č. 1, kde zmluvné strany v rámci dodatku č. 1 k rámcovej zmluve o poskytnutí poplatkového lovu a odberu zveriny v poľovnom revíry Dubiská určili druhovú skladbu zvery vo výške 10% zo schváleného plánu chovu a lovu pre Lesy SR, š.p. Banská Bystrica, pričom predmetom tohto dodatku bol schválený plán chovu a lovu pre Lesy SR, kde bol určený odstrel pre kupujúceho. Tento dodatok bol podpísaný dňa 20.09.2010. Z tohto teda následne vyplýva, že v rozhodnom období boli na jednom poľovnom revíry dve poľovné združenia, pričom žalobca ako dotknuté poľovné združenie právo lovu nevykonávalo a toto vykonával iný nájomca.

21. Zo spisu súdu prvej inštancie je tiež zrejmé, že jeho súčasťou je prípis Krajského lesného úradu v Trenčíne (č.l. 52 - 53), kde sa konštatuje v bode 3 daného prípisu, že OLÚ zaevidovalo zmluvy vlastníkov spoločného poľovného revíru Dubiská podľa § 12 nového zákona o poľovníctve i napriek tomu, že nebolo ukončené konanie vo veci schvaľovania zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva pre nájomcu Poľovnícky klub Kulháň, o čom mal OLÚ vedomosť. Týmto nastal stav, kedy v poľovnom revíry Dubiská môže právo poľovníctva vykonávať Poľovnícky klub Kulháň a tiež užívať na základe zaevidovanej zmluvy. V liste sa ďalej konštatuje, že Krajský lesný úrad v Trenčíne považuje zaevidovanie zmluvy vlastníkov spoločného poľovného revíru Dubiská dňa 26.08.2010 Obvodným lesným úradom v Trenčíne za protiprávny správny akt, ktorým nenastali právne účinky pre výkon práva poľovníctva v poľovnom revíry Dubiská. Krajský lesný úrad v Trenčíne zároveň upozorňuje prednosti Obvodného lesného úradu v Trenčíne, že nesie plnú zodpovednosť za tento stav, kedy v poľovnom revíry Dubiská sú dvaja užívatelia a tiež bude niesť plnú zodpovednosť za prípadnú vážnu udalosť následkom poškodenia zdravia osôb vykonávajúcich právo poľovníctva.

22. Z tohto prípisu je zrejmá príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom na strane žalovaného a nemožnosťou loviť v danom poľovnom revíry v prospech žalobcu, nakoľko nie je možné, aby v jednom poľovnom revíry v jednom období vykonávali právo lovu dve rôzne poľovné združenia. Je potrebné si uvedomiť, že právo poľovníctva okrem iného predstavuje aj pohyb osôb v danom revíry so zbraňami a prípadný stret takýchto dvoch poľovných združení by mohol spôsobiť vážnu udalosť následkami poškodenia zdravia osôb vykonávajúcich právo poľovníctva tak, ako sa cituje v danom prípise Krajského lesného úradu v Trenčíne. Práve v tejto skutočnosti videl odvolací súd priamu príčinnú súvislosť pri nesprávnom úradnom postupe na strane žalovaného, ktorý pripustil, aby v jednom období na jeden poľovný revír mali zaevidované právo poľovníctva dve poľovné združenia.

23. Čo sa týka samotnej výšky škody prípadne ušlého zisku, ktorý bol spôsobený žalobcovi, v tomto kontexte odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že samotná výška škody bude predmetom riešenia rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý bude nasledovať po tomto medzitémnom rozsudku, kde bol určitým len základ nároku. Nato však, aby bolo možné v tomto konaní rozhodnúť medzitémnom rozsudkom bolo potrebné ustáliť, či vôbec škoda na strane žalobcu vznikla. Na túto skutočnosť dávajú odpovede dva znalecké posudky, ktoré sú založené v spise súdu prvej inštancie. V poradí prvý znalecký posudok založený na č.l. 116 v prejednávanej veci bol znalecký posudok vyhotovený pre účely konania vedenom na OS v Trenčíne pod sp.zn. 19C/96/2010. Na základe žiadosti zo strany žalobcu bol však v prejednávanej veci vypracovaný znalecký posudok č. 1/2015 (viď č.l. 199 - 217 spisu), v ktorom bola znalcovi zadelená úloha zo strany súdu prvej inštancie, predmetom ktorej kedy znalec sa zaoberal určením výšky zisku, ktorý by vznikol výkonom práva poľovníctva v období od 16.08.2010 do 17.12.2010 v poľovnom revíry Dubiská. Znalec v úvodnej časti v bode 1 konštatuje, že po naštudovaní podkladov zistil, že spis neobsahuje požadované konkretizácie údajov o príjmoch a výdavkoch nákladoch pre stanovenie zisku z poľovnej produkcie, a preto bolo od obhospodarovateľa poľovného revíru vyžiadanie doplnenie podkladov, ktoré realizoval tromi listami. Predložené boli požadované cenníky platné v rozhodnom období, časť fakturačných dokladov, doklady v prevažnej časti neobsahovali zmienku o čísle faktúry a hlavne nákladové položky plnenia plánu starostlivosti o zver s tým, že znalec v danom znaleckom posudku dáva odpovede aj na okolnosti namietané v podanom odvolaní ohľadom vyčíslenia výšky ušlého zisku zo strany žalobcu. Znalec v poznámke na č.l. 205 v spise konštatuje, že reálnu možnosť zabezpečenia uvažovanej klientely a spešazenia časti zvery poplatkovým odlovom v rozhodnom období v podmienkach riešeného PR a PK nie je opodstatnené uprieť, pretože zver sa v revíry reálne nachádzala, pričom očakávaná možná úspešnosť uvažovaných lovvov v kusoch bola odvodená z reálnych výsledkov lovvov z rokov 2009 a 2010 podľa doloženého v zadaní, avšak rozhodne nie ako maximálne početnosť úlovkov realizovaných poplatkovým odlovom. V konečnom dôsledku v závere znalec konštatuje tú skutočnosť, že z dôvodu zvýšeného stavu diviacej zvery v rozhodnom období, kedy skutočne prekročený schválený plán lovu 73 ks a 8 ks, skutočne vykázaný odlov 80 ks je opodstatnené pri zachovaní dostatočného poľovného vyžitia členom PK uvažovať s reálnou alternatívou troch spoločných poľovačiek u nastaveného modelu poľovného obhospodarovania PR Dubiská. Preto je v danom prípade možné reálne uvažovať o zisku zaokrúhlene vo výške 20.300,- eur v rozhodnom období za čas od 16.08.2010 do 17.12.2010. Znaleckým posudkom určená výška zisku, ktorá by vznikla výkonom práva poľovníctva v čase od 16.08.2010 do 17.12.2010 v poľovnom revíry Dubiská tak predstavuje vo finančnom vyjadrení sumu 20.300,- eur.

24. Z vyššie uvedeného znaleckého posudku je teda zrejmé, že skutočne tu ušlý zisk na strane žalobcu bol, pričom znalec sa vysporiadal aj s námietkami, ktoré uvádzal v odvolaní žalovaný. Odvolací súd vo vzťahu k možnosti produkovať zisk zo strany žalobcu sa odvoláva v celom rozsahu na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa následne stotožňuje.

25. Čo sa týka odvolacích námietok zo strany žalovaného, ktorý namietal, že súd prvej inštancie sa nezaoberal ďalšími rozsudkami, ktoré prebehli medzi stranami v rámci konania pre Okresným súdom Trenčín prebehli, odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že žiaden zo sporov nie je totožný s predmetom sporu v prejednávanej veci. Pokiaľ žalovaný poukazuje na rozsudok Okresného súdu Trenčín pod sp.zn. 27C/194/2011, kedy bolo potvrdené zamietavé rozhodnutie OS Trenčín, Krajským súdom v Trenčíne pod sp.zn. 27Co/109/2019, predmetom tohto konania bola žaloba, kde žaloba totožný so žalobcom v prejednávanej veci sa domáhal určenia, že žalovaný nie je oprávnený na základe zmluvy vlastníkov poľovných revírov uzavretej dňa 24.08.2010 užívať poľovný revír Dubiská. Tento spor bol zamietnutý pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na takomto určení, a preto nie je rozsudkom, ktorý by súvisel s touto prejednanou vecou. Čo sa týka ďalšieho spisu OS Trenčín, resp. rozsudku

OS Trenčín pod č.k. 19C/96/2010, kedy opätovne bol potvrdený zamietavý rozsudok OS Trenčín a to rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne 19Co/226/2018, aj v tomto konaní ide o iný typ žaloby. Už v tomto rozhodnutí krajského súdu sa konštatuje, že na OS v Trenčíne prebieha spor pod sp.zn. 11C/184/2011, kedy sa jedná o nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom v súvislosti so zaevidovaním inej zmluvy vlastníkov spoločného revíru Dubiská dňa 24.08.2010. Táto argumentácia však nedopadá na vec vedenú v tomto konaní, pretože podstatou sporu vedenom pod sp.zn. 19C/96/2010 sa jedná o skutkovo odlišný prípad, pretože predmetom konania v tejto veci bol nárok na náhradu ušlého zisku vyvođený úplne za iné obdobie a to poľovný rok 2008, 2009, 2010, 2011 a 2012 a konkrétne časové obdobie, pričom v tejto veci bol nesprávny úradný postup žalobcom vymedzený ako porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, teda sa jednálo o nečinnosť orgánu a zbytočné prieťahy v konaní. Jednálo sa teda o úplne iný skutkový základ ako v konaní 11C/84/2011, a preto ani týmito rozhodnutiami sa nebolo možné v tejto prejednávanej veci zaoberať.

26. V prejednávanej veci vo zvyšku odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje s tým, že nesprávny úradný postup na strane žalovaného spôsobil, že žalobcovi vznikla škoda v priamej príčinnej súvislosti práve s takýmto nesprávnym úradným postupom. Preto v konečnom dôsledku dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ